

سرمایه اجتماعی کشور

محمود اکبری کیا

سرمایه اجتماعی، همبستگی اجتماعی و سرمایه‌گذاری فردی در جامعه است که بسیاری از جامعه‌شناسان بر این باورند که این سرمایه در کشور کاهش پیدا کرده و باید برای افزایش آن تلاش کرد. با آغاز به‌کار دولت سیزدهم این عنوان مورد توجه دولت قرار گرفت و به یکی از کلید واژه‌های برخی از سخنرانی‌های رییس‌جمهور تبدیل شد. سرمایه اجتماعی بیشتر جنبه فردی دارد که فرد مورد نظر می‌تواند با استفاده از ظرفیت خود موجب تقویت همکاری‌های اجتماعی شود. خوشبختانه تعداد زیادی از این افراد در ایران وجود دارند که دارای محبوبیت و مقبولیت در بین افکار عمومی هستند اما متأسفانه دولت‌ها و سیستم سیاستگذاری آنها را روز به روز محدود و در نهایت تحریم کردند تا از مردم فاصله بگیرند و بیش از این محبوبیت و مقبولیت‌شان افزایش پیدا نکند. یکی از نمونه‌های بارز این دست از افراد عادل فردوسی‌پور، استاد، مجری و کارشناس باسواد رسانه و فوتبال است که در این سال‌ها چیزی جز عملکرد حرفه‌ای و تخصصی از او در قاب تلویزیون ندیده‌ایم اما ناباورانه از شبکه سه و قاب تلویزیون حذف شد. فردوسی‌پور در این سال‌ها در کنار مردم و با مردم ماند و با مردم بودن را با هیچ چیزی حتی تعطیلی برنامه‌اش که بیش از ۲۰ سال برای آن خون دل خورده بود، عوض نکرد. او که سال‌ها تهیه‌کننده و مجری برنامه نود، پرمخاطب‌ترین برنامه تاریخ تلویزیون بود؛ حتی از گزارش بازی‌های فوتبال نیز کنار گذاشته شد. جام جهانی فوتبال 2022 قطر که قرار است آبان ماه 1401 برگزار شود؛ بهانه خوبی است که صداوسیما او را دوباره به قاب تلویزیون برگرداند و حداقل بازی‌های تیم ملی فوتبال ایران که با اقتدار تمام و به راحتی توانست به جام جهانی صعود کند را فردوسی‌پور گزارش کند. آنچه مشخص است محبوبیت و مقبولیت کم نظیر فردوسی‌پور بین دوستداران فوتبال است که تنها نمونه‌ای از افرادی است که به دلایل مختلف فردی و کاری به سرمایه اجتماعی تبدیل شدند و بدون هیچ دلیل و عذر موجهی محدود شدند و اجازه کار به آنها داده نمی‌شود. اگر دولت سیزدهم و رییس‌جمهور محترم تصمیم بر افزایش سرمایه اجتماعی دارد بهتر است ابتدا از وقوع اتفاقات مشابه جلوگیری کند و بعد نسبت به بازگشت

این افراد به ویژه فردوسی‌پور که می‌تواند تاثیرات مثبتی بر فضای ورزشی و جامعه داشته باشد، تلاش و رایزنی کند. چند سالی است که او بدون دلیل از تلویزیون کنار گذاشته شده و با وجود پرسش‌های مداوم افکار عمومی از مدیران رسانه ملی حتی دلیل حذف او نیز برای افکار عمومی تبیین نمی‌شود. برگرداندن عادل فردوسی‌پور به تلویزیون که مردم حال خوبی با او دارند و باعث می‌شود برای دقایقی کوتاه به معیشت و هزینه‌های کمرشکن اقتصادی خانواده‌ها فکر نکنند، رفع حصر نیست که مصوبه شورای عالی امنیت ملی و... بخواهد! هر چند به نظر میرسد آقای ریسی نیز در سرنوشتی که عادل فردوسی‌پور و افرادی با سرنوشت مشابه دچار آن شدند نقش داشته و مقصر است. بالاخره ایشان رییس قوه قضاییه و رییس شورای نظارت بر صداوسیما بودند و می‌توانستند از جایگاه حقوقی خود استفاده کند. به هر حال ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است و رییس‌جمهور می‌تواند با اندک پیگیری و رایزنی این موضوع را حل کند تا هم سرمایه اجتماعی را که خود بر آن تاکید دارد افزایش دهد و هم افتخار حل این موضوع که قطعاً با استقبال افکار عمومی مواجه خواهد شد را به نام خود و دولتش بزند و نشان دهد که بر خواسته افکار عمومی توجه و عمل می‌کند.

منبع: روزنامه اعتماد 1 اردیبهشت 1401 خورشیدی